

Kalsbeek-Jasperse

structureel probleem. De minister heeft gezegd dat hij behoefte heeft aan zo'n raad van advies, maar tegelijkertijd kun je vaststellen dat deze niet veel doet. Ik weet het ook niet. Er bestaat nogal wat onduidelijkheid over de CID. Er moet een nieuwe CID-regeling komen, waarvoor heel recent een concept is gekomen. Ik kan mij voorstellen dat de raad van advies daarbij een taak kan hebben. Het lijkt mij dat wij dit met de minister moeten bespreken.

De heer De Wit vroeg of de commissie aan de korpsbeheerders heeft gevraagd wat zij ervan vinden als de beheersverantwoordelijkheid voor de CID-registers overgaat naar de hoofdofficier. Eigenlijk is het een beetje anders gegaan. Wij hebben in de interviews met de korpsbeheerders vaak gevraagd hoe zij die beheerstaak invullen. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat men zich niet zelden pas toen realiseerde dat men die bevoegdheid had. Vaak wordt deze gemandateerd aan de korpschef. Het feit dat het gaat om een papieren bevoegdheid, heeft ons ertoe gebracht om deze aanbeveling te herhalen, want ook de parlementaire enquêtecommissie meende al dat het openbaar ministerie het beheer over deze registers zou moeten hebben. Dat is ook heel logisch, want het toezicht moet daar ook vandaan komen. Als je een officier van justitie wel de taak geeft om daarop toe te zien, terwijl hij daar geen toegang toe heeft, wordt het toch een beetje ingewikkeld. Er zijn heel veel argumenten die ervoor pleiten om die beheersverantwoordelijkheid gauw over te laten gaan naar het openbaar ministerie.

De heer Nicolai heeft gevraagd of het standpunt van de ministers klopt dat het rapport overeenkomt met het beeld uit de derde voortgangsrapportage. Ja en nee. De derde voortgangsrapportage heeft veel minder reliëf, meent de commissie. De problemen in de praktijk die wij het afgelopen halfjaar hebben vastgesteld, en ook de mogelijkheden, komen in de voortgangsrapportage veel minder tot uitdrukking. Het is een stuk dat is gemaakt op basis van schriftelijke rapportages van hoofdofficiëren en korpschefs. Het is dus een wat gladgestreken verslag geworden, om het wat oneerbiedig te zeggen. Vandaar mijn woordkeus. Ik denk dat ons rapport wat meer

reliëf heeft en daardoor wat meer recht doet aan de werkelijkheid.

De heer **Nicolai** (VVD): Het hoogteverschil is groot, maar is het niveau gemiddeld hetzelfde? De rapportage is niet positiever dan u bent in uw rapport?

Mevrouw **Kalsbeek-Jasperse**: Dat is niet de goede vraag. De derde voortgangsrapportage is anders. Zij is echt vlakker. Er staat vaak: zo zou het moeten zijn. Of: wij werken er hard aan. Dat doet niet helemaal recht aan de diversiteit die in het land bestaat. Er zijn bijvoorbeeld enorme verschillen in organisatie. Wij hebben die uitgebreid in ons rapport beschreven. Die verschillen komen in de voortgangsrapportage eerlijk gezegd niet zo goed tot uitdrukking.

Voorzitter! Ik kom nu toe aan hoofdstuk 5.

De **voorzitter**: Ik ben geneigd nu te schorsen voor de lunchpauze.

De beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.35 uur tot 13.15 uur geschorst.

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Rosenmöller.

De heer **Rosenmöller** (GroenLinks): Voorzitter! Naar aanleiding van de NOVA-uitzending van gisteravond, die voor een deel ging over de afhandeling van de Srebrenica-affaire, wil ik via u een brief vragen aan de ministers van Defensie en van Justitie. Ik vraag de bewindslieden om in die brief in te gaan op de vraag hoe het nu precies zit met het in die uitzending genoemde MID-rapport. Daarover wordt overigens ook al een en ander

gezegd in het rapport van de commissie-Blaauw. Daarin komt in ieder geval de MID als zodanig aan de orde. Ik wil dat de Kamer volstreekte helderheid heeft over de vraag of er überhaupt een MID-rapport is of niet. Voorts wil ik een vraag stellen over het rapport dat is getiteld "feitenrelaas". De Kamer kent dat rapport op zichzelf wel, maar heeft dat niet in haar bezit. Het lijkt een zodanige inhoud te hebben dat het, naar het oordeel van mijn fractie, per ommegaande naar de Kamer gestuurd zou moeten worden. Ik wil dat de regering in die brief dan wel aangeeft dat de Kamer dat rapport krijgt dan wel motiveert waarom dat rapport, dat dateert van september 1995, nooit naar de Kamer is gestuurd. Het is mij bekend dat er in het najaar van 1998 een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld, maar dat mag toch geen reden zijn geweest om al vanaf 1995 dat rapport niet naar de Kamer te sturen. Ik verzoek de regering om dat in de brief goed te beargmenteren. Verder verzoek ik haar die brief morgen voor de regeling van werkzaamheden naar de Kamer te sturen. Mij dunkt dat dit mogelijk is, omdat de minister van Defensie gisteren ook in het openbaar al een standpunt namens de regering heeft geformuleerd. Dat kan natuurlijk in 24 uur gewijzigd worden. Dat zouden wij prettig vinden.

De heer **Hillen** (CDA): Voorzitter! Ik wil het verzoek van de heer Rosenmöller ondersteunen, maar ik wil hem nog wel de volgende vraag stellen. Er is op het ogenblik een tijdelijke commissie besluitvorming uitzendingen bezig die onder meer onderzoek doet naar de gebeurtenissen in Srebrenica. Deze commissie is natuurlijk ook geïnteresseerd in eventuele nieuwe feiten. Zou het niet logischer zijn om het verzoek met name via de tijdelijke commissie te laten verlopen. Deze parlementaire commissie zou dus het voortouw moeten nemen. Het lijkt mij goed om het zo te spelen, voordat er gaandeweg weer allerlei ontwikkelingen of incidenten plenair worden behandeld.

De heer **Schutte** (GPV): Voorzitter! Ik kijk even rond of er nog meer leden van de bewuste commissie aanwezig zijn, maar ik zie ze niet. Ik denk dat wij zuiver moeten handelen en geen zaken van de commissie en van de

Voorzitter

Kamer door elkaar moeten doen. Als hier een verzoek ligt vanuit de Kamer om iets toegestuurd te krijgen, dan moet dat losstaan van de vraag wat een Kamercommissie die met een onderzoek belast is, daar eventueel mee zal doen. Ik pleit er derhalve voor om het niet door elkaar te behandelen.

Mevrouw **Giskes** (D66): Voorzitter! De fractie van D66 ondersteunt het verzoek van de heer Rosenmöller. Zij vindt een koppeling met de tijdelijke commissie besluitvorming uitzendingen iets minder voor de hand liggen. De heer Rosenmöller heeft de termijn van morgen 13.00 uur genoemd. Ik wil aan de regering overlaten of dat mogelijk is.

De heer **Van Oven** (PvdA): Voorzitter! Ik sluit mij aan bij de woorden van mevrouw Giskes.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter! Dat geldt ook voor de SP-fractie. Zij ondersteunt het verzoek van GroenLinks.

De **voorzitter**: De vraag van de heer Hillen was gesteld aan de heer Rosenmöller. Hij krijgt uiteraard nog de gelegenheid om die beantwoorden. Ik zie ook geen bezwaar om het verzoek van de heer Rosenmöller, dat gezien de reacties een verzoek van de Kamer kan zijn, door te geleiden naar de regering. Ik denk niet dat het vragen van informatie belemmerd zou moeten worden, omdat er een commissie op een deelonderwerp aan het werk is. De verdere eventuele procedure zou daardoor beïnvloed kunnen worden, maar dat zien we wel als er verzoeken zijn voor een verdere procedure.

De heer **Rosenmöller** (GroenLinks): Ik dank de collega's voor hun steun. De vraag van de heer Hillen is terecht. Ik heb mij hiervan vooraf vergewist en ik heb ook contact opgenomen met mensen in de commissie. Juist omdat die commissie niet specifiek over Srebrenica gaat – er heeft overigens wel een Kamercommissie geopenbaard die zich specifiek met Srebrenica bezig heeft gehouden; als ik het mij goed kan herinneren, was de heer Hillen daar zelf lid van – en omdat het hier een specifiek onderwerp betreft, is het op dit moment goed om het verstrekken en

vragen van informatie aan de regering even uit elkaar te houden. Dat laat onverlet dat er een vervolgsituatie kan zijn waarin dat gecombineerd wordt, maar de brede steun van de Kamer is op dit moment in ieder geval een ondubbelzinnig signaal voor de regering.

Mevrouw Giskes heeft natuurlijk gelijk: het is aan de regering om het moment te bepalen waarop wij die brief krijgen. Ik onderstreep echter met kracht dat wij het prettig zouden vinden als dat morgen voor de regeling van werkzaamheden zou gebeuren, want dan kunnen wij – afhankelijk van de inhoud van dat schrijven – eventuele verdere acties ondernemen. Wij hebben niet veel tijd meer tot het zomerreces; vandaar mijn verzoek.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Herrebrugh.

De heer **Herrebrugh** (PvdA): Voorzitter! Vanmorgen en in een deel van de middag is er een algemeen overleg geweest over het visserijbeleid. Naar aanleiding daarvan wil een aantal fracties moties indienen. Daarom verzoek ik u om het verslag van dat algemeen overleg op de plenaire agenda te zetten.

De **voorzitter**: Ik zie aan verschillende kanten instemmend geknik. Ik stel voor aan dit verzoek te voldoen en dit punt toe te voegen aan de agenda van volgende week.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het rapport van de tijdelijke commissie evaluatie opsporingsmethoden (26269) (debat met de commissie).**

De beraadslaging wordt hervat.

□

Mevrouw **Kalsbeek-Jasperse**: Voorzitter! Ik kom nu bij hoofdstuk 5. Onze bijzondere bevindingen zijn in eerste instantie met verbazing ontvangen. Veel reacties van de fracties bevatten het woord

“perplex”, terwijl dat woord in dit huis niet vaak wordt gebezigd. Dat ongelof is begrijpelijk. Ook de commissie heeft die fase doorgemaakt; vandaar dat we zo zorgvuldig gecheckt en gedubbelcheckt hebben. Het doet ons goed dat wij, gelet op de eerste termijn, een groot aantal fracties hebben overtuigd van de feitelijke grondslag van onze bevindingen. Dat doet ons deugd, omdat wij ons natuurlijk heel goed realiseren dat wij kwetsbaar zijn als wij wel onze uiteindelijke bevindingen geven, terwijl wij niet de achterliggende feiten kunnen noemen omdat daar operationele gegevens bij zitten en omdat daardoor de veiligheid van mensen in het geding kan zijn.

In dat licht baren de reacties die in de media worden aangeduid als “komend van bronnen uit het ministerie van Justitie of het OM” ons zorgen. Het kan zijn dat er een zakelijk verschil van opvatting bestaat, maar het lijkt niet aan te gaan om bepaalde functionarissen en ook de commissie te omschrijven als “op een zijspoor gezet”, “bang” of “in paniek geraakt”. In de media zijn berichten van personen verschenen die zich kennelijk niet bekommeren om operationele gegevens of de veiligheid van mensen. De vraag dringt zich op welke of wiens belangen hier in het geding zijn. Dat is volgens de commissie een vraag waar ook de minister maar eens onderzoek naar moet laten doen.

De heer Schutte heeft de commissie gevraagd waarom wij de bijzondere bevindingen in hoofdstuk 5 hebben neergezet en niet onderhands aan de minister hebben gegeven. Wij hebben dat niet serieus overwogen – hoewel wij natuurlijk wel met die gedachte hebben gespeeld – omdat wij het essentieel vinden dat in een democratische rechtsstaat zich zoveel mogelijk in de openbaarheid afspeelt. Hoewel wij de opdracht hadden om het werk van de commissie-Van Traa te evalueren, meenden wij dat wij deze bevindingen – nu wij daar onbedoeld tegenaan liepen – niet naast ons neer konden leggen. De controlerende taak van het parlement geldt immers altijd. Als je op de hoogte bent van mogelijk kwetsieus handelen van de overheid, dien je dat te melden aan deze Kamer.

Ik zal de bevindingen zoals ze zijn beschreven in hoofdstuk 5 en de